

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 3T/112/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6415010768
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Lukáč
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2016:6415010768.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom pred samosudcom JUDr. Petrom Lukáčom v trestnej veci obvineného H. P., nar. XX.XX.XXXX, t. č. na neznámom mieste v zahraničí, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. a), c) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 08.02.2016, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

H. P. , nar. XX.XX.XXXX v Ž. F. U., naposledy bytom Ž. F. U.,
t. č. na neznámom mieste v zahraničí,

je v i n n ý, ž e

ako zákonný otec mal. E. P., nar. XX.XX.XXXX, si od mája 2014 až do súčasnej doby, v mieste trvalého bydliska a na miestach kde sa zdržiaval, riadne a včas neplnil povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 62 a nasledujúcich Zákona o rodine číslo 36/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov, ktorá mu bola deklarovaná aj rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 8P 22/2009 zo dňa 31.03.2009, právoplatným dňa 07.05.2009, ktorým bol zaviazaný prispievať na jej výživu sumou vo výške 50,00 € mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky F. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K.. U. Č.. XXX/XX, Ž. F. U., čím zapríčinil za vyššie uvedené obdobie dlh na výživnom vo výške 1.050,00 €, následkom čoho F. P. nebola schopná zo svojho príjmu zabezpečiť základné potreby pre dcéru E. a uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 3T 159/13 zo dňa 06.05.2014, právoplatného dňa 22.05.2014, odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. a), b) Trestného zákona,

t e d a

3T 112/2015

- 2 -

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil z nedbanlivosti zákonnú povinnosť vyživovať iného, vydal oprávnenú osobu do nebezpečenstva núdze a spáchal takýto čin hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. a), c) Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona, s prihliadnutím na ustanovenia § 38 ods. 2, 4 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 29 (dvadsaťdeväť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Okresná prokuratúra v Žiari nad Hronom podala dňa 30.12.2015 na tunajší súd obžalobu na obžalovaného H. P. za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. a), c) Trestného zákona na tom skutkovom základe ako je uvedené v skutkovej vete obžaloby s návrhom, aby súd v súlade s ustanovením § 360 Trestného poriadku vykonal proti obvinenému konanie ako proti ušlému za účasti ustanovenej obhajkyne Mgr. Miroslavy Schneiderovej.

Súd v súlade s ustanovením § 361 ods. 2 Trestného poriadku vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného.

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie a oboznámenie sa s listinnými dôkazmi, výsluchom svedkyne a zároveň poškodenej F. P., resp. výsluchom svedkyne E. P.. Z takto vykonaných dôkazov súd zistil skutkový stav veci tak ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

Svedkyňa F. P. ako poškodená, ako v prípravnom konaní tak i na hlavnom pojednávaní ku skutku uviedla, že je matkou E. P., nar. XX.XX.XXXX, ktorej
3T 112/2015

- 3 -

prirodzeným otcom je obžalovaný. Zároveň uviedla okolnosť, že rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 8P 22/2009 zo dňa 31.03.2009 bola mal. E.S. zverená do výchovy a opatery svedkyne, obžalovaný ako prirodzený otec mal. E. bol zaviazaný na túto prispievať sumou 50,00 € mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred. Zároveň potvrdila skutočnosť, že obžalovaný ako otec mal. E. dlhodobo neplní svoju vyživovaciu povinnosť vyplývajúcu tomuto zo zákona, resp. deklarovajú rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom, pričom zameškané výživné od mesiaca máj 2014 do súčasnej doby môže činiť finančný obnos 1.050,00 €. Konštatovala ďalej, že obžalovaný si svoju vyživovaciu povinnosť dlhodobo neplnil, neplní a plniť nebude. Nemá vedomosť o tom kde sa otec mal. dieťaťa nachádza. Pripustila, orientačne, že tento žije v H.. Uviedla, že v kontakte s obžalovaným nie je a bližšiu adresu uviesť nevie.

Z pripojeného písomného dôkazného materiálu mal súd preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 8P 22/2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07.05.2009, bola obžalovanému deklarovaná povinnosť prispievať na výživu mal. E. P. sumou 50,00 € mesačne počnúc dňom 01.01.2009 k rukám matky (svedkyne - poškodenej) vždy do 15. dňa v mesiaci vopred. Citovaným rozhodnutím došlo k zmene rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 9C 65/2006 zo dňa 10.08.2006, v časti výroku o výške vyživovacej povinnosti.

Zo správy Okresného úradu, Odboru všeobecnej vnútornej správy Žiar nad Hronom, resp. správy Mestského úradu Žiar nad Hronom, vyplynula pre súd okolnosť, že obžalovaný H. P. bol naposledy evidovaný na trvalom pobyte mesto Ž. F. U.. Zo správy Mestského úradu Ž. F. U. mal súd taktiež preukázané, že obžalovaný sa na adrese tohto pobytu nezdržiava minimálne počas obdobia 6 rokov. O osobe obžalovaného súd zároveň zistil, že Okresný úrad, Odbor všeobecnej vnútornej správy Ž. F. U. neregistruje v evidencii priestupkov od roku 2008 u obžalovaného žiaden záznam. Z odpisu z Registra trestov u obžalovaného súd zistil, že obžalovaný P. bol celkovo 4-krát súdne trestaný za rôznu majetkovú trestnú činnosť. Ostatný krát bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp.

z. 3T 159/2013 na trest odňatia slobody v trvaní 1 roka a 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 3 rokov do 22.05.2017.

Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že obžalovaný H. P. svojim konaním naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona. Z vykonaného dokazovania, dokladov zadovážených v prípravnom konaní nepochybne vyplýva, že obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 8P 22/2009 zo dňa 31.03.2009, s právoplatnosťou ku dňu 07.05.2009 zaviazaný prispievať na výživu svojej dcéry E. P. výživným vo výške 50,00 € mesačne, od ktorej doby nebola vyživovacia povinnosť obžalovaného voči mal. dieťaťu menená. V konaní mal súd nesporne preukázané, že obžalovaný za dobu uvedenú v obžalobe, t. j. od mesiaca máj 2014 do vyhlásenia rozsudku vo veci neuhradil v prospech osoby oprávnenej žiadne výživné. Týmto zavineným konaním od mesiaca máj 2014 do vyhlásenia rozsudku vo veci na základe obžaloby spôsobil dlh na výživnom v celkovej výške 1.050,00 €. Uvedenú skutočnosť potvrdila nesporne pri svojom výsluchu svedkyňa F. P.. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti preto súd dospel k záveru, že konanie obžalovaného v rozhodnom období, teda od mesiaca máj 2014 do rozhodnutia súdu, napĺňa v tomto rozsahu všetky pojmové znaky skutkovej podstaty uvedeného prečinu tak po 3T 112/2015

- 4 -

subjektívnej ako aj po objektívnej stránke. Obžalovaný ako subjekt spĺňa podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku, ale aj z hľadiska pričetnosti. Zavinenia na strane obžalovaného súd ustálil ako úmyselné, keďže obžalovaný podľa svojich pomerov a možností účelovo neplnil svoju vyživovaciu povinnosť, pričom ale jeho zákonná povinnosť vyplývajúca zo Zákona o rodine, resp. deklarovaná v súdnom rozhodnutí, naďalej existuje.

Pri úvahe o druhu a výmere trestu súd prihliadol k ustanoveniam § 34 ods. 1, 2, 3, 4 a 6 Trestného zákona, pričom poľahčujúcu okolnosť na strane obžalovaného nekonštatoval; za priťažujúcu okolnosť považoval, že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený, preto pri výmere trestu prihliadol na ustanovenie § 38 ods. 4 Trestného zákona, kde u obžalovaného prevažuje pomer priťažujúcich okolností. Vzhľadom k osobe obžalovaného, k jeho pomerom a možnostiam, jeho prevýchovy, súd považoval v danom prípade za nevyhnuté uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý podľa názoru súdu naplní účel trestu tak z pohľadu individuálnej ako aj generálnej prevencie. Trest uložil vzhľadom na charakter trestnej činnosti na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby.

Keďže obžalovaný bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Súd z tohto pre jeho výkon, podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je podľa § 334 odsek 4 Trestného poriadku prípustné odvolanie ani dovolanie okrem dovolania podľa § 371 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku.